

Pod čepicí

Ivan Hlas

Pod čepicí mám
celý hejno tažnejch ptáků
I když už skoro nelítám,
pořád cítím vůni mraků

Pod čepicí mám
a tak smekám velmi jemně,
když se tě dotýkám,
pod nám hluboko je země

Tenhle pocit znám
- najednou všichni mávnou křídly
a rozletí se bůhví kam
Možná, že každej někde bydlí

Já tady nechci zůstat sám
na stejný rozvrzaný židli

Jsi můj drahokam
ve světle půlnočního vlaku
Dávno nic neříkám
Mluvil jsem za soumraku

Ve vlasech tu mám
smutnou zprávu od těch ptáků:
Náčelník tiše sbalil stan
a pak vešel do oblaku

Já tady nechci zůstat sám
jen tak s politým křídly

A já tu nechci zůstat sám
Já tu vážně nechci zůstat sám
Já tady nechci zůstat sám
na starý rozvrzaný židli...